VŠ AMU

DIVADLO LAB

IVAN VYRYPAJEV

OPITÍ

PREMIÉRA: 05. 04. 2024 19:00

Ivan Vyrypajev – dramatik, scenárista, režisér, významná osobnosť ruskej „novej drámy“ a súčasného divadla. Intelektuálne náročný, metaforický, provokatívny i duchovný. Vo svojich dielach sa zaoberá medziľudskými vzťahmi, kultúrnou kritikou či náboženstvom.

„Muž klame žene, žena klame mužovi, partner partnerovi, partnerka partnerke, deti klamú rodičom, rodičia deťom, zamestnanci svojmu vedeniu, politici svojim voličom, kňazi svojim farníkom, farníci svojmu Bohu. Iba Boh nikoho neklame, pretože serie na to, čo si o ňom budú myslieť ostatní.“

Jeho hra s názvom Opití ponúka (ne)tradičný pohľad na tanec ľudského vedomia a nevedomia, ktoré sa z nás vynára pod vplyvom alkoholu.
Na povrchu zdanlivá komika, banalita či absurdita sa stáva jadrom tých najzásadnejších filozofických tém, ktoré sme odložili
na druhú koľaj v neurotickej snahe zabrániť vlastnému demaskovaniu a udržať si tak status človeka spokojného so životom.
Opití sú štúdiou ľudského odrazu na hladine, pod ktorú sa ponárame vo chvíľach otupenia mysle, vo chvíľach radikálnej úprimnosti a neochvejnej sebareflexie. Sú štúdiou človeka mimo konkrétneho času, lokácie, národnosti či sociálnej kasty – človeka nešťastného, človeka pochybujúceho i ľúbiaceho - či možno túžiaceho ľúbiť. Túžiaceho odpúšťať, túžiaceho vidieť.
„Ide o to, aby človek videl. To je všetko. Zmysel je v tom, že treba vidieť. A to je všetko.
A kto čo vidí, to je otázka!“
Vyrypajev využíva v polemike o vzťahoch, vnútornej prázdnote, ilúziách, klamstve či láske metafyziku osobnej i kolektívnej skúsenosti. A Boha, ktorý sa nám prihovára prostredníctvom opitých. Tí nemajú zábrany ostro a trefne pomenovať stav, v ktorom sme sa ako ľudia ocitli.
A šeptať nám, ako vyliezť z tohto intelektuálneho racionálneho lajna. Ako vypočuť srdce, ako sa stať skutočným, ako už viac nespať, ale žiť.

„Ide o to, Max, že ty sám si ten Pánboh, o ktorom hovoríš. Ty si ten tvoj Boh, Max. Si Boh, Max.“

Boh ako prezretie. Boh ako výdych. Boh ako tieňohra s vlastným svedomím. Boh ako kostra ducha z polámaných i hojacich sa stavcov. Boh ako neprítomnosť ega. Boh ako láska. Láska ako odpoveď. Láska ako najrevolučnejšia technika zmeny. Postavy pod vplyvom alkoholu v hlbokom, úprimnom ako aj humornom sebapoznaní, vďaka ktorému odkrývajú svoje tienisté i svetlé stránky sa snažia nájsť zmier.
So sebou, so svojimi blízkymi, s tým, čo to znamená byť človekom. Opustiť spoločenský úzus a vydať sa cestou ducha je vskutku náročná procedúra...
Sme schopní zosobniť Boha v sebe samých a splatiť mu tak dlh na našich vlastných životoch?

Inscenačný tím
Preklad: Romana Štorková Maliti
Réžia: Marianna Stančoková / 1. ročník Mgr.
Dramaturgia: Janka Gavurová / 2. ročník Bc.
Rekvizity: Zuzana Čupajová / 1. ročník Mgr.
Kostýmy: Daniela Mesárošová / 1. ročník Mgr.
Svetelný dizajn: Jana Němečková / 2. ročník Mgr.
Produkcia: Lucia Koštialiková / 3. ročník Bc.
Tomáš Benjamín Nižník / 2. ročník Bc.
Interná kritika: Lívia Brachnová / 1. ročník Mgr.

Osoby a obsadenie
Účinkujú študenti 1. magisterského ročníka:
Róza - Eva Gribová
Leo - Jakub Somora
Laura - Bianka Šutičová
Magda - Kristína Koblišková
Gustáv - Lukáš Herc
Max - Filip Pavuk

Pedagogické vedenie
Mgr. art. Ľuboš Kostelný, Mgr. art. Tatiana Pauhofová (Katedra herectva)
prof. Roman Polák, Mgr. art. Matúš Bachynec, ArtD. (Katedra réžie a dramaturgie)
prof. Peter Čanecký, prof. Jozef Ciller (Katedra scénografie)
Mgr. Zuzana Ďurčeková, Mgr. art. Iveta Konýčková (Katedra divadelného manažmentu)

Na inscenácii spolupracovali
Manažérka Divadla Lab: Iveta Konýčková
Manažér technickej prevádzky: Boris Adamčík
Tajomníčka umeleckej prevádzky: Petra Kapustová
Scénické svetlo: Michaela Beniačová, Martin Puškár
Scénický zvuk: Jaroslav Demeter
Stavba: Peter Zápražný, Martin Puškár, Jaroslav Demeter
Rekvizity a garderóba: Francesca Balej
Fotografie z predstavenia: Adam Koso
Grafický dizajn: Daniela Mesárošová